

P - 2007/22
26.12.2022

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 034345 19 U
Sarajevo, 06.12.2022. godine

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Danijela Mikić, u upravnom sporu Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u Bosni i Hercegovini, ulica Gajeva broj 2, Banja Luka, zastupan po Srđanu Blagovčaninu, predsjedavajućem Upravnog odbora, protiv tuženog Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, ulica Hamdije Čemerlića broj 2, Sarajevo, radi poništenja rješenja broj: 01-14-371/19 od 29.05.2019. godine, u predmetu po zahtjevu za pristup informacijama, dana 06.12.2022. godine, donio je:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog se poništava i predmet vraća tuženom na ponovan postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broja i datuma označenog u uvodu, uvažen je prigovor i odobren u cijelosti pristup informacijama naveden u Zahtjevu za pristup informacijama podnesen od strane Udruženja za borbu protiv korupcije „Transparency International u Bosni i Hercegovini“, broj: 02-04 (3925) od 05.10.2018. godine, te je podnosilac Zahtjeva obaviješten da upućene poštanske pošiljke nisu financirane iz javnih sredstava biti iz sredstava Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine, a adresiranje navedenih pošiljki izvršeno je na način na koji se i inače vrše adresiranja pošiljki koje se šalju iz Ureda Premijera Federacije Bosne i Hercegovine fizičkim/pravnim domaćim i/ili stranim licima.

Tužbom od 28.06.2019. godine, tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor navodeći da je u posjedu pisma kojim se premijer Federacije Bosne i Hercegovine zahvalio penzionerima u ovom entitetu na ukazanom povjerenju, a koje je putem direktne pošte proslijeđeno na memorandum premijera FBiH, na adrese svih penzionera u FBiH. S tim u vezi, tužitelj je zatražio dostavu informacija i to vrijednost poštanskih pošiljki proslijeđenih na adrese penzionera FBiH, izvor finansiranja poštanskih pošiljki te izvor i osnov po kojem je premijer FBiH dobio lične podatke penzionera. S obzirom da službenik za informisanje koji je nadležan za postupanje po zahtjevu nije donio odgovarajući upravni akt u zakonom predviđenom roku, te da se u konkretnom slučaju radi o „ćutanju uprave“ i kršenju Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, kao i Zakona o upravnom postupku, tužitelj je izjavio žalbu rukovodećem organu, a u ovom slučaju drugostepenom organu. Odlukom broj: 01-05-19/19 od 09.01.2019. godine odbijen je u potpunosti pristup traženim informacijama, nakon čega je tužitelj izjavio prigovor te ukazao na nepravilnu primjenu Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH. Rješenjem od 29.05.2019. godine odbijen je pristup traženim informacijama, a u obrazloženju je navedeno da „Uvažava se prigovor i odobrava se u cijelosti pristup informacijama naveden u Zahtjevu za pristup informacijama podnesen od strane Udruženja za borbu protiv korupcije „Transparency International u Bosni i Hercegovini“, broj: 02-04 (3925) od 05.10.2018. godine, te je podnosilac Zahtjeva obaviješten da upućene poštanske pošiljke nisu financirane iz javnih sredstava biti iz sredstava Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine, a adresiranje navedenih pošiljki izvršeno je na način na koji se i inače vrše adresiranja pošiljki koje se šalju iz Ureda Premijera Federacije Bosne i Hercegovine fizičkim/pravnim domaćim i/ili stranim licima“. Tužitelj smatra da tuženi nije pravilno primijenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, te nadalje citira član 14. stav 3. tačka 1) Zakona. Tuženi je tužitelju dostavio sasvim drugu informaciju u odnosu na onu koju je tužitelj tražio, te se može smatrati da je zahtjev u potpunosti odbijen, a ne odobren kako to smatra tuženi. Informacije vezane za izvor i osnov po kojem je premijer dobio lične podatke penzionera

nisu dostavljene, te se može smatrati da je zahtjev i u ovom dijelu odbijen. Tužitelj ukazuje da tuženi predstavlja javni organ u smislu Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, te citira član 1. i 3. Zakona. Informacije o vrijednosti poštanskih pošiljki prosljeđenih iz Vlade Federacije BiH, te izvor finansiranja kao i izvor i osnov po kojem je premijer koji rukovodi Vladom FBiH dobio lične podatke penzionera u FBiH predstavljaju informacije pod kontrolom javnog organa, odnosno javne informacije, tj. javno dobro. Čak i ukoliko upućene pošiljke koje se šalju iz javnog organa nisu finansirane iz javnih sredstava, odnosno Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine, vrijednost i izvor finansiranja istih predstavlja informaciju pod kontrolom javnog organa i samim tim javnu informaciju, koju je javni organ dužan da saopšti ili eventualno utvrdi izuzetak u smislu člana 5., 6., 7. i 8. Zakona, i nakon sprovođenja testa javnog interesa u smislu člana 9., uskrati pristup traženoj informaciji. Nesporno je da tužitelj predstavlja javni organ te da pošiljke koje odlaze iz javnog organa predstavljaju službene pošiljke, kao i da te troškove pošiljki idu na račun javnog organa, te da su na poslovima slanja pošiljki angažovani uposlenici javnog organa. Obzirom na sve navedeno tužitelj ukazuje da je postupajući na ovakav način kojim je formalno odobren pristup informacijama, ali suštinski odbijen, tuženi je postupio suprotno članu 14. stav 3. tačka 1) Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH jer nije dovoljno da javni organ donese proizvoljnu i po svom nahođenju odluku i samo po tom osnovu odluči da tražene informacije ne dostavi. Tuženi je postupio suprotno članu 1. Zakona koji propisuje da informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju značajno javno dobro i da javni pristup informacijama potiče vecu transparentnost i odgovornost javnih organa, što je neophodno za demokratski proces, te da svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa javnim interesom, te da javni organi imaju odgovarajuću obavezu da saopće te informacije. Zbog svega navedenog predlaže da sud tužbu usvoji, poništi rješenje tuženog od 29.05.2019. godine i naloži da se tužiocu omogući slobodan pristup traženim informacijama. Istovremeno predlaže da sud obaveže tuženog da snosi troškove upravnog spora – troškove sudskih taksi na tužbu i na presudu, a u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje pri svom osporenom rješenju, zbog čega predlaže da sud tužbu odbije u cijelosti kao neosnovanu.

Zakonitost osporenog rješenja sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe, u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05) i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Naime, iz osporenog rješenja tuženog od 29.05.2019. godine (koje je tužitelj dostavio uz tužbu) je utvrđeno da je Transparency International u BiH izjavio prigovor Premijeru Federacije Bosne i Hercegovine broj: 02-04 (4057) od 22.01.2019. godine na odgovor broj: 01-05-19/19 od 09.01.2019. godine, te je konstatovano da je prigovor osnovan. Razmatrajući predmetni zahtjev u postupku utvrđivanja eventualnog postojanja izuzetaka od saopćavanja informacije u konkretnom slučaju, te cijeneći zahtjev opravdanim to je u skladu sa odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH riješeno kao u dispozitivu ovog rješenja.

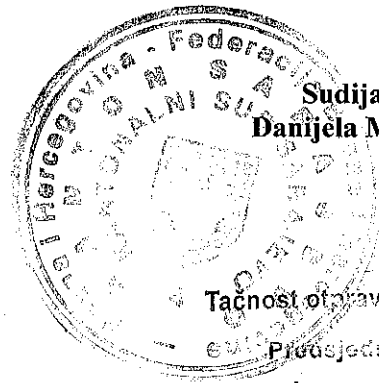
Sud prije svega ističe da u smislu člana 33. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, rješava spor po pravilu na podlozi činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku, a u konkretnom slučaju tuženi organ nije priložio sve upravne spise predmeta koji se odnose na predmetni postupak.

Naime, u predmetu spisa nedostaje osporeno rješenje tuženog broj: 01-14-371/19 od 29.05.2019. godine (koje je tužitelj dostavio uz tužbu), zatim zahtjev za pristup informacijama podnesen od strane Udruženja za borbu protiv korupcije „Transparency International u Bosni i Hercegovini“, broj: 02-04 (3925) od 05.10.2018. godine, prigovor Premijeru Federacije Bosne i Hercegovine broj: 02-04 (4057) od 22.01.2019. godine, kao i odgovor broj: 01-05-19/19 od 09.01.2019. godine, na koje se pozvao tuženi u svom osporenom rješenju od 29.05.2019. godine.

Kako sud, obzirom na nedostavljanje kompletnog spisa upravne stvari, nije raspolagao činjeničnim utvrđenjem predmetne stvari, a niti stanje dostavljenog dijela spisa daje osnov sudu za odluku u ovom upravnom sporu, to je na osnovu člana 36. stav 1. i 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u izreci presude.

Tuženi će u ponovnom postupku, koga će provesti u skladu sa važećim odredbama procesnog prava, potpuno i pravilno utvrditi činjenično stanje imajući u vidu i tužbene navode, a potom će primjenom odgovarajućih odredaba materijalnog prava na takvo utvrđenje ponovno riješiti u predmetnoj stvari i za svoju odluku dati potpune i pravno valjane razloge.

O troškovima postupka ovaj sud nije odlučivao, obzirom da presudom nije meritorno riješena upravna stvar, nego je tužba tužitelja uvažena, poništeno osporeno rješenje tuženog i predmet vraćen tuženom na ponovno rješavanje. Kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj upravnoj stvari u smislu člana 55. navedenog Zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), kojim je uređen parnični postupak, konkretno, odredba člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, kojim je propisano, da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa se u konkretnoj stvari neće odlučivati o troškovima upravnog spora, već će se o istim odlučiti kada se konačno odluči o zahtjevu stranke u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu analognom primjenom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Sudija
Danijela Mikić

Tačnost ovog pravka ovjerava-potvrđuje

Presjednik vijeća, sudija

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.

OVLAŠTENI F

JDA